Zaslíbení a narození syna

Biblický verš
Genesis 15.1 - 6
Genesis 16.1 - 16
Genesis 17.1 - 16
Genesis 18.1 - 15
Genesis 21.1 - 7
Původ materiálu
Drahomíra Dušková Havlíčková
Pořadí v lekci
10

Téma

Abraham je Bohem povolaný na cestu víry. Občas klopýtá a pochybuje, ale i to patří k víře. Nakonec v plnosti zažívá, že Bůh je věrný a všemohoucí. Plní, co slíbil. Neuvěřitelné se stalo skutkem — stoletý Abraham a devadesátiletá Sára mají miminko a mohou se zase smát. Jejich potomstva bude jako hvězd a zdědí zaslíbenou zemi.

Cíle

- Děti slyší, že k víře patří i pochybnosti.
- Děti slyší, že Bůh plní své sliby, někdy to znamená, že musíme dlouho čekat.
- Děti si uvědomí, jaké různé druhy smíchu mohou být a jaký význam mohou mít v příběhu Abrahama a Sáry.

10.1 Pro učitele

Biblický text: Gn 15, 1–6; Gn 16,1–16; Gn 17,1–16; Gn 18,1–15 a Gn 21,1–7

10.1.1 Výkladové poznámky

- *Výb?r text? je velice obsažný.* Při přípravě výkladu se soustřeďte na základní směr — viz *téma* a *cíle*.

- *Oddíl Gn 15,1–6* otevírá znova základní témata Abramova povolání a cesty, začíná připomínkou Boží věrnosti: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít.“ Abram vyslovuje svou pochybnost a výčitku: „Jsem stále bezdětný.“ Hospodin tuto pochybnost neodmítá, ale vyvádí Abrama ven: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, tolik bude tvého potomstva.“ A Abram Hospodinovi uvěřil.
- *Sára a Hagar (Gn 16,1–16):* Sára ve svých 75 letech dostala strach, že se pro její neplodnost nenaplní Boží zaslíbení dané Abrahamovi. A tak vzala věci do svých rukou a využívá běžné zvyklosti — nabídnout manželovi svou egyptskou služebnou Hagaru, aby syna zplodil s ní. Abraham se bez komentáře podřizuje nápadu své ženy. Hagařino těhotenství je příčinou sporu mezi ní a paní. Sára se pokouší řešit situaci vyhnáním Hagary. Ta se však vrací na Hospodinův pokyn, obdařena rovněž zaslíbením hojného potomstva. Její syn má být pojmenován Izmael — „Slyší Bůh“, nebude to ovšem syn abrahámovského zaslíbení, toho porodí Sára. Hagařin syn bude „člověk nezkrotný“. Muslimové pokládají Izmaele za svého praotce.
- *Uzav?ení smlouvy:* Abramovi je 99 let — tento údaj, podobně jako při vyjití z Cháranu, naznačuje, že jde o mimořádnou událost, s tím souvisí i změna jména a ustanovení obřízky. Abram je z biologického hlediska už neplodný, hodně starý, po lidsku zde není žádná naděje na budoucnost, a právě do této situace se Abramovi zjevuje Hospodin jako „Bůh všemohoucí“ a uzavírá s Abramem smlouvu, zavazuje se mu, že splní, co slíbil. Již počtvrté Abramovi zaručuje, že ho velmi rozmnoží.
- *Ustanovení ob?ízky:* Starý zákon nám podává trojí zprávu o zavedení, popřípadě obnovení obřízky, poprvé zavádí Hospodin obřízku prostřednictvím Abrahama ke zpečetění smlouvy: „Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán“ (Gn 17,10). Obřízka je smluvní obřad. Je to chirurgický zákrok, při kterém je odříznuta předkožka mužského pohlaví. Smlouva mezi Bohem a Abrahamem je ze strany člověka naznačena obřezáním každého muže v rodině, syna i zakoupeného služebníka. Ze strany Boha bude smlouva naplněna požehnaným a početným potomstvem.

- *Zm?na jmen:* Při smlouvě Abram a Saraj obdrží nová jména — ze Saraj se stává Sára a z Abrama Abraham. Abram znamená „Otec je povýšen“; Abraham: „Otec mnoha národů“, Sára a Saraj znamená „Kněžna“, ke jménu Sára se navíc přidává význam „mnoha národů“.

Ve starověku bylo jméno a jeho význam nesmírně důležité, jména odrážela charakterové vlastnosti a typické rysy určité osoby. Když Bůh dává člověku nové jméno, znamená to, že se jeho život zcela změní.

- *Abrahamovi hosté:* 18. kapitola začíná slovy: „I zjevil se Hospodin Abrahamovi…“ Tři muži (počet tří udává svědeckou věrohodnost) se objevují před Abrahamovým stanem na posvátném místě Mamre v poledním horku, kdy člověku nezbývá nic jiného než odpočívat. V těchto postavách se zjevuje Hospodin. Abrahamovo přivítání a pozvání je běžným projevem orientální pohostinnosti, zároveň však jeho úcta vykazuje „bohoslužebné rysy“. Abraham poznává v hostech Boží posly, vybírá nejlepší tele, Sára má připravit koláče ze tří měr hrubé mouky (nadměrné množství), Abram dává to nejlepší, co má, a dává mnohem víc, než je potřeba. Následuje zpráva o narození syna, která je pro Sáru tak neskutečná, až k smíchu.
- *„D?jiny smíchu v p?íb?hu Sáry a Abrahama“:* Hospodin mění jméno Sáře a říká, že se stane „matkou pronárodů a vzejdou z ní králové země“. A hned nato (Gn 17,17) Abraham padl na tvář, usmál se a v duchu si řekl: „Což se může narodit syn stoletému? Cožpak bude Sára rodit v devadesáti? — Abraham se tomu Božímu vtipu směje; potom když za ním přijdou tři hosté a zvěstují mu novinku, že Sára „po obvyklé době, až se k tobě vrátím, bude mít syna“, směje se tomuto vtipu ve stanu zase Sára, je to hořký a ironický smích. (Co se mi to tu snažíte namluvit, proč si ze mě děláte blázny?) Nakonec se však Sára směje šťastným smíchem a radostně vyzývá: „Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší.“ (Gn 21,6)
- *Narození Izáka (Gn 21,1–7)* je především projevem Boží věrnosti a spolehlivosti. Hospodin „učinil, jak slíbil“. Izákovo početí a narození je znamením, že na Boží zaslíbení lze spolehnout. Jméno Izák znamená „smál se“ a dostává vlastně dvojí význam —Izákovo zaslíbení provází výsměch, ale jeho narození provází vděčný smích víry.

10.1.2 Úskalí

- V souvislosti s Abrahamem se často mluví o „zaslíbení“, ale Starý zákon nemá zvláštní slovo, které by se překládalo českým „zaslíbení“, v textu prostě vždy stojí, že Bůh říká, Bůh mluví. Jeho slovo je věrné, co slibuje, to splní — slovo a čin je jedno. Radost z Izákova narození je vlastně radost z toho, že Boží sliby, promluvy, oslovení se ukázaly jako platné, důvěry-hodné, tedy pravdivé. Proto se z toho můžeme radovat i my — „každý, kdo o tom uslyší.“

- Nepředstavujte Sáru jako nevěřící — nabídnutí otrokyně svému muži bylo tehdy běžné, její hořký smích je pochopitelný, je hluboce zraněná a nechce se zklamat, zakázala si těšit se na dítě. O to víc vynikne její veliká radost po narození Izáka.

10.1.3 Odkazy

Heller, Jan — Prudký, Martin: *Obtížné oddíly knih Mojžíšových.* Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2006.

Vries, Tinie de: *Tím vše za?íná.* Amsterdam: Nederlandsche Zondagsschool Vereeniging, 1989; str. 23–26.

Další odkazy na pracovní listy a přípravky najdete pod příslušnou kapitolou (10.1.3) na adrese http://goo.gl/BBnnle.

10.2 Pro děti

10.2.1 Předškolní děti

Slíbili někdy maminka nebo tatínek nebo babička a děda někomu z vás něco hezkého, něco fantastického, jako ze snu, jako z pohádky, až jste se tomu museli smát? Možná jste si říkali: „To není možné! To si ze mě snad dělají legraci, tomu nevěřím!“ Ale zároveň jste strašně moc doufali, že to splní, protože by vám to udělalo nesmírnou radost. Maminka si z vás přece nedělá legraci a neslibuje vám věci, které nesplní.

Pamatujete si, po čem moc a moc toužili Abram se Sáraj? Co jim chybělo? Toužili po miminku. Jenže Abramovi bylo už 99 let a Sáře 90 a takhle starým lidem se normálně miminka už nerodí. Nebo jo? Ale Pán Bůh jim to slíbil, nebo ne? Tak jak to asi dopadne...

Poslouchejte...

Jednou v noci ležel Abram ve stanu a nemohl usnout. Dumal o všem možném. Bál se, že na něho Bůh zapomněl. Bál se, že Bůh svůj slib nesplní a oni se Sárou zůstanou sami v cizí zemi a všechen jeho majetek dostanou úplně cizí lidé. Abram vstal a šel ven. Díval se na hvězdy a najednou ty hvězdy tak kamarádsky blikaly a Abram slyšel, jak ho Bůh volá: „Abrame, Abrame. Podívej se nahoru. Dokážeš ty hvězdy spočítat? Slibuju ti, že jako je obloha plná hvězd, tak bude plný tvůj stan dětí a vnoučat. Uzavřu s tebou smlouvu, aby ses nebál a při té příležitosti dostaneš také nové jméno. Nebudeš se jmenovat už Abram, ale Abraham, to

znamená otec velkého národa a tvoje žena se nebude už jmenovat Sáraj, ale Sára, to je kněžna.

Abraham se vrátil do stanu a pod vousy se smál. Sára se ho zeptala: „Copak, Abrame, čemupak se směješ.“ „Ále, Sáro, nebudeš mi to věřit, ale budeme mít syna. Bůh to slíbil a já mu věřím, on své sliby plní, i když to trvá tak dlouho…“

V poledne je v zaslíbené zemi vždycky strašné horko. Devadesátidevítiletý Abraham si sedl pod obrovský strom hezky do stínu a podřimoval. V takovém věku a v takovém vedru se nedá pracovat. V tom kde se vzali, tu se vzali, jako by z nebe spadli, stáli před ním tři mladíci. Vypadali jako andělé, poslové od Boha. Abraham si nejdřív myslel, že se mu to zdá: „To jsem blázen, přece v takovém horku normální lidé nechodí po výletech.“ Protřel si oči a oni tam opravdu stáli v tom poledním parnu tři muži. Abraham vyskočil jako mladík a rychle je pozval na oběd. To bylo tehdy zvykem, že všichni pocestní byli jako vzácná návštěva a vždycky je někdo pozval na oběd nebo na večeři. Abraham zabil to nejlepší tele a připravil výbornou pochoutku. Sára upekla koláčky. Byla to velká hostina.

„Abrahame, máme pro tebe radostnou novinku. Sára bude mít syna.“ Sára byla schovaná ve stanu a poslouchala ne za dveřmi, ale za stanovou celtou. A když slyšela svoje jméno, tak zpozorněla. A když slyšela, že by se jí mělo narodit miminko, tak se začala smát a říkala si pro sebe: „Vždyť já bych mohla být vaše prababička, to musí být nějaký omyl, to jste si asi spletli stan.“ Mladíci slyšeli její chichotání a zeptali se Abrahama: „Pročpak se tvoje žena Sára směje? Copak ona nevěří, že pro Pána Boha není nic nemožné? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátíme a tady bude veselo. Sára už bude chovat miminko.“

A opravdu. Pán Bůh splnil, co slíbil. Sára brzy cítila ve svém břiše zvláštní pohyby. Věděla, i když to nikdy předtím nezažila, že čeká dítě. A tak začala chystat plínky, šátky a kožešinky a byla moc šťastná. Abrahamovi a Sáře se narodil chlapeček *(m?žete mít s sebou miminko, oble?ky, zavinova?ku, plínky)*. Abraham mu dal jméno Izák. Víte, co to jméno znamená? Smíšek. To proto, aby jim jeho jméno připomínalo, jak se smáli, když slyšeli, že budou mít děťátko.

Sára se teď smála úplně jinak, byla veselá a vděčná a zpívala: „Díky Bohu se můžu smát a se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší!“

A tak i my se můžeme smát se Sárou. Můžeme se smát, protože víme, že Pán Bůh plní, co slíbil, a má nás rád. *(M?žete t?ikrát zazpívat refrén: „Má duše Boha velebí“.)*

Aktivita

- Můžete s dětmi vyrábět pozvánky na oslavu Izákova narození.
- Vystřihnout hvězdičky a do nich mohou děti nakreslit, napsat, co by si přály, a pak je nalepit na černý papír.
- Pokud jste první hodinu s dětmi vyráběli stan a v něm Abrama a Sáraj, mohou jim tam teď do stanu děti namalovat miminko Izáka.
- *Pexeso:* můžete pokračovat v malování „abrahamovského pexesa“, každou hodinu můžete namalovat 4–5 dvojic a až dokončíte celý abrahamovský cyklus, můžete si s dětmi udělat „opáčko“ (hvězdná obloha, Sára se směje, tři mládenci, Abraham spí pod stromem, miminko Izáček aj.).

Pomůcky: Miminko, oblečky, papíry, pastelky.

10.2.2 Mladší školní děti

Co je to slib? Slib je když řekneš, že něco uděláš a potom to uděláš. Slíbil vám někdy někdo něco? A jak dlouho to trvalo, než se to splnilo? Trvalo to někdy až do narozenin, do Vánoc, do prázdnin? Je těžké čekat? Zvlášť když se těšíte na něco, po čem moc a moc toužíte?

Můžete dětem ukázat obrázek hvězdné oblohy a pouště. Co tam vidíte? Hvězdy a písek. Co mají společné? Nedají se spočítat. Hospodin slíbil Abramovi, že jeho potomků bude jako zrnek písku a jako hvězd. Abram trpělivě čeká už několik let, ale Hospodinův slib se neplní. A přitom Abramovi a Sáraj by stačilo jedno zrnko, jedna hvězda, jeden syn.

Jednou v noci Abram ležel ve stanu a nemohl usnout. Dumal o všem možném i nemožném. A nejvíce o tom, že mu Bůh slíbil zemi a syna. Roky utíkají a kde nic tu nic. Splní se aspoň něco? Naše starosti nám připadají nejhorší v noci. Mají až neskutečné rozměry. To možná znáte.

„Hospodine, co je to za hru? Proč si z náš děláš legraci? Jsme už staří lidé… Slíbil jsi nám potomstvo, ale spíš to vypadá, že všechno, co jsem za ten svůj dlouhý život nashromáždil, zdědí správce mého domu Eliezer,“ modlil se Abram k Bohu. Trochu zvláštní modlitba, ale Abram mluvil s Hospodinem na rovinu. Vždycky mu řekl, co si myslel a jak se cítil. A dnes se zrovna cítil dost špatně. Začal pochybovat. Začal se bát, že nic z toho, co mu Hospodin slíbil, se nesplní. Vstal z postele a šel ven. Díval se na hvězdy a najednou ty hvězdy tak kamarádsky blikaly. Tu noc vzešlo Abramovi světlo. Věřil, že Bůh je s ním a splní, co slíbil.

Druhý den hned po ránu k němu přiběhla Sáraj a křičí už zdálky: „Abrame, já už to nevydržím. Já se z toho věčného čekání snad zblázním. Už dvacet let čekáme na dítě.

Odstěhovali jsme se kvůli tomu z našeho Cháranu. Všechno jsme opustili. Vyřešíme to tak jako ostatní lidé. Hospodin mi nedopřál, abych rodila, tak si prostě vezmeš moji otrokyni Hagar a budeš mít dítě s ní. Bude jako moje a bude pokračovatelem našeho rodu, tvého jména. Co ty na to?“

Trochu zvláštní návrh. Sáraj to prostě vzala do svých rukou a Abram se tomu nebránil, a tak egyptská otrokyně Hagar otěhotněla. Jenže pak se to Sáraj trochu vymklo z rukou. Hagar se najednou cítila silná. Přestala si Sáraj vážit a začala se jí posmívat. Chtěla strhnout všechnu pozornost na sebe. Vždyť ona dá přece Abramovi syna a ne Sáraj. Sáraj se proto moc trápila, byla den ode dne smutnější. Čím větší byl Hagařin pupek, tím větší bylo její trápení.

„Abrame, já už to nevydržím, takhle to dál nejde. Hagar musí z domu.“ Hagar nakonec utekla. Ale Hospodin ji neopustil. Vyhledal ji ve stepi, zvěstoval jí narození syna a poslal jí zpátky k Abramovi a Sáraj. Hagar porodila Abramovi syna a ten ho pojmenoval Izmael, to je „slyší Bůh“. Abramovi bylo 86 let.

Čas plynul, Izmael rostl, Sáraj stárla, Abram taky a najednou se zase ukázal Abramovi Hospodin: „Já jsem Bůh všemohoucí, nezapomeň na to, Abrame. Uzavřu s tebou smlouvu: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů. Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham, otec národů. Na znamení mé smlouvy s tebou bude každý muž obřezán.

A své ženě už nebudeš říkat Sáraj, její jméno bude Sára, to je Kněžna. Požehnám ji a dám ti také z ní syna, Sára bude matkou pronárodů.“

Abraham padl na tvář, usmál se a v duchu si řekl: „Pane Bože, lepší vtip jsem neslyšel! Copak se může narodit syn stoletému, vždyť mně už za rok bude sto. Copak může Sára rodit v devadesáti?“ Bůh znal dobře Abrahama, byl to jeho přítel a věděl, co ten jeho úsměv znamená, a proto ho ujistil: „A přece ti tvá žena Sára porodí syna a ty mu dáš jméno Izák, to znamená Smíšek.“

Běžně lidé stvrzují smlouvu podpisem, ale Abraham měl stvrdit smlouvu obřízkou. To je takový obřad, při kterém je odstraněna předkožka mužského pohlaví. Abraham poslechl, co mu Bůh řekl a nechal všechny muže ve svém domě, včetně sebe a svého syna Izmaela, obřezat. A od té doby všichni židé dávají obřezat své syny už osmý den po narození. Je to trvalá připomínka smlouvy, kterou s nimi Hospodin uzavřel.

Abraham oslavil sté narozeniny. Zrovna podřimoval v poledním horku pod starým stromem v Mamre, když tu najednou viděl přicházet tři mladíky. Úplně zapomněl na svůj věk, vyskočil a běžel jim vstříc. Sklonil se k zemi a prosil je, aby u něho zůstali a posilnili se. V takovém

vedru žádní normální lidé necestují. Abraham v té zvláštní návštěvě poznal Boží posly a náležitě je pohostil. To bylo tehdy zvykem, že všichni pocestní byli jako vzácná návštěva a vždycky je někdo pozval na oběd nebo na večeři. Abraham zabil to nejlepší tele a připravil výbornou pochoutku. Sára upekla koláčky. Byla to velkolepá hostina. Oni jedli a Abraham stál u nich pod stromem.

V tom najednou jeden z těch tří hostů promluvil: „Abrahame, mám pro tebe radostnou novinku. Sára bude mít syna." Řekl to jakoby nic a zase se pustil do jídla. Sára byla schovaná ve stanu a poslouchala. A když slyšela svoje jméno, tak zpozorněla. A když slyšela, že by se jí mělo narodit miminko, tak se začala smát a říkala si pro sebe: „Vždyť já bych mohla být vaše prababička, to musí být nějaký omyl, to jste si asi spletli stan." Mladíci slyšeli její chichotání a zeptali se Abrahama: „Pročpak se tvoje žena Sára směje? Copak ona nevěří, že pro Pána Boha není nic nemožné? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátíme a tvá žena bude mít syna."

A opravdu. Pán Bůh splnil, co slíbil. Sára brzy cítila ve svém břiše zvláštní pohyby. Věděla, i když to nikdy předtím nezažila, že čeká dítě. A tak začala chystat plínky, šátky a kožešinky a byla moc šťastná. Abrahamovi a Sáře se narodil chlapeček Abraham mu dal jméno Izák. Víte, co to jméno znamená? Smíšek. To proto, aby jim jeho jméno připomínalo, jak se smáli, když slyšeli, že budou mít děťátko.

Sára se teď smála úplně jinak, byla veselá a vděčná a zpívala: „Díky Bohu se můžu smát a se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší!"

A tak i my se můžeme smát se Sárou. Můžeme se smát, protože víme, že Pán Bůh plní, co slíbil.

Pomůcky: Postavičky, obrázky.

Aktivita

Děti si mohou vyrobit hvězdičky a napsat do nich svá přání, potom z těch hvězdiček můžete udělat „hvězdnou oblohu" a společně se pomodlit.

10.2.3 Starší školní děti

Aktivita A

Děti mohou události kolem Izákova narození napsat jako novinový článek — někdo může vymyslet titulek, někdo napsat text, někdo připojit obrázek nebo mohou vytvořit společně komiks nebo napsat jeho životopis a příště k němu ještě něco připojit.

Aktivita B

„Abraham a Sára a jejich dějiny smíchu“ — na velký papír napište slovo „smích“, děti k tomu mohou připsat vše, co je v první chvíli napadne (radost, uvolnění, nakažlivý smích, vtip, legrace, humor, hořký smích, výsměch, posmívání atd.), pokud se v seznamu nápadů neobjeví druhy smíchu, můžete jim napovědět, aby se zamysleli nad různými druhy smíchu.

Smích hrál důležitou roli v příběhu Abrahama a Sáry. Můžete si číst jednotlivé oddíly, které se týkají smíchu a diskutovat s dětmi o tom, co ten konkrétní smích asi znamenal, co vyjadřoval, k čemu vedl, čeho byl projevem?

1. Hospodin mění jméno Sáře a říká, že se stane „matkou pronárodů a vzejdou z ní králové země“ a hned nato (Gn 17,17) Abraham padl na tvář, usmál se a v duchu si řekl: „Což se může narodit syn stoletému? Cožpak bude Sára rodit v devadesáti?“ — Abraham se tomu Božímu vtipu směje — je otázka, zda se vysmívá a nevěří, anebo mu to přijde neuvěřitelné, ale směje se radostí, nebo je to směs víry a nevěry?
2. Potom když za ním přijdou tři hosté a zvěstují mu novinku, že Sára „po obvyklé době, až se k tobě vrátím, bude mít syna“, směje se tomuto vtipu ve stanu zase Sára, je to hořký a ironický smích. (Co se mi to tu snažíte namluvit, proč si ze mě děláte blázny?)
3. Směje se Abraham — už jen tím, když dává svému synu jméno Izák — doslova „smál se“. Izákovo jméno bude Sáře a Abrahamovi připomínat, že se smáli Božímu zaslíbení.
4. Nakonec se Sára směje šťastným smíchem a radostně vyzývá: „Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší.“ (Gn 21,6) Je to vděčný smích víry, radost z toho, že Hospodin své sliby plní.

Pomůcky: Papír, tužky.

10.2.4 Přesah

Píseň od skupiny *The tap tap* — https://youtu.be/lDHWijET22A. Je ta píseň také trochu o Abrahamovi? Zvolil si svou cestu sám?

10.3 Liturgie

10.3.1 Písně

Mému Bohu pat?í zem (BTS 13); *Vše dobré, co máme* (BTS 19); *Vsta? a hledat poj? tu zem* (Svítá 379); *Rok za rokem* (Svítá 286); *Má duše Boha velebí* (EZ 627); *B?h je záštita má* (Svítá 23); *Radujte se, brat?i* (Svítá 284)

10.3.2 Biblický text k zapamatování

Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna. (Gn 15,1) *Nebo:* Hospodin navštívil Sáru, jak řekl, a splnil jí, co slíbil. (Gn 21,1)

10.3.3 Rituál

Ke společnému zpěvu nebo volání: *Dál p?ece nejdeme sami* (Svítá 39).

10.3.4 Okénko do bohoslužeb

„Zítra tě určitě navštívím." „Teď ti to nekoupím, ale počkej, až budeš mít narozeniny, určitě dostaneš nějaké auto." „Teď nemám čas, ale o víkendu se ti budu věnovat." „Do týdne ti ty peníze vrátím." „Ode dneška si budu číst každý den Bibli."

Co mají všechny tyto věty společné? Jsou to sliby. Slíbili jste v poslední době něco někomu? A dodrželi jste to? Co se stane, když svůj slib nedodržíte? Propadnete se do země? Máte to napsané na čele? Ne, není to na první pohled hned vidět. Ale lidé vám postupně přestanou věřit a důvěřovat, nebudou vás brát vážně a možná si o vás budou myslet, že jste „slibotechna". Pán Bůh v Bibli často někomu něco slibuje, ale vždycky svůj slib splní, i když někdy člověk musí čekat hodně dlouho a někdy přestává věřit. Pán Bůh je věrný, plní své sliby a má nás rád, a proto mu můžeme věřit jako Abraham.

10.3.5 Modlitba

Pane Bože náš, děkujeme, že na tvoje sliby se můžeme spolehnout. Nauč nás plnit svoje sliby, aby nám druzí mohli důvěřovat. Děkujeme ti, že s tebou se nemusíme bát. Dej, ať z tebe máme radost a děláme také radost všem kolem nás. Amen.

Odkaz na pracovní list
08 Zaslíbení a narození syna - st
08 Zaslíbení syna
Cílová skupina
Předškolní

Školní

Starší školní

Katechetické cykly

Dál přece nejdeme sami I (Od stvoření k Josefovi + Od Mojžíše k Rút)

Biblický odkaz (kat)

Genesis 15,1–6

Genesis 16,1–16

Genesis 17,1–16

Genesis 18,1–15

Genesis 21,1–7